

Hjemkommet fra ferie og reiser for øvrig er jeg blitt oppmerksom på et innlegg fra kommunens regulerings-sjef vedrørende planene om en drabantby for 12.000 mennesker i Nittedal stasjonsområde. Innlegget er et svar på min artikkel av 24.6., hvor jeg dokumenterte at regulerings-sjefen i et intervju i avisen hadde gitt en uriktig framstilling av de faktiske forhold. Regulerings-sjefen imøtegår ikke min framstilling på noe punkt, men i stedet svarer han med en rekke uklare påstander og angrep på meg fordi jeg nå har fått formannskapet til å stille i bero arbeidet med denne gigantplanen, som ville rasere Stasjonsområdet fullstendig som boligområde og lage en konsentrert by i dette begrensede område. Krogh skriver at mitt arbeid og vedtaket er en **trenering**. Han etterlyser brukervedvirkning og lokaldemokrati.

Mener virkelig regulerings-sjefen at jeg som folkevalgt i Nittedal skulle la ham fortsette sitt arbeid uten å gjøre bruk av min rett til å forsøke å stoppe den galskap som her var satt i gang? Tror han at jeg og mitt parti ikke har minst like god kontakt med folkemeningen i bygda i dette spørsmålet som han selv måtte ha? Forstår ikke Krogh at hans jobb som kommunal tjenestemann er å sette de kommunale vedtak i verk?

Jeg påpekte nettopp at

Torstein Slungård:

Venstre har slett ikke trenert!

flertallet i kommunestyret må ta ansvaret for at det i 1973 satte i gang planleggingen av en by for 12.000 mennesker. Det var ikke regulerings-sjefens ansvar. Han måtte gjøre det som flertallet vedtok. Det skulle da være enda mindre grunn til å tale om trenering når de folkevalgte - ihvertfall i øyeblikket - tar til fornuft og vedtar stopp av dette nyttige sløseri av penger og arbeidskraft.

Spørsmålet om det i Rotnesnagan og områdene innenfor bolig- og hyttefeltet på Tumyrhaugen skulle bygges nye drabantbyer, har vært oppe til behandling flere ganger. For Tumyrhaugen har det bl.a. foreligget en plan om 1100 blokkleiligheter i tillegg til 490 leiligheter i det nåværende boligområdet. I 1970 ble det en hard strid om dette, men i kommunestyret fikk Venstre overraskende nok vedtatt at reguleringen på Tumyrhaugen skulle begrenses til det gamle området. Det var dette som førte til at det i dag foreligger en plan

for Tumyrhaugen, og at det nå bygges der oppe. Da rammeplanen skulle revideres i 1973, vedtok imidlertid flertallet at områdene skulle tas med likevel, og forslaget om 12000 innbyggere ble vedtatt. Venstre fremmet også i 1973 forslag om at dette ikke måtte skje. Da planutkastet forelå til behandling i det folkevalgte organer i våres, gikk Venstre selvsagt også denne gang mot at stasjonsområdet skulle omdannes fra et boområde til en middels stor norsk by. At regulerings-sjefen gjerne skulle ha laget en by i mitt og de andre Rotnesboernes område, får bli hans sak. Venstre har hatt en serie husmøter i Rotnes i vår, og det har vært et utall av henvendelser til meg og mine partifeller. Alle har gått mot planene, og alle har bedt Venstre fortsette sin kamp mot ødeleggelsen av vårt bomiljø.

Kommunestyrets flertall har vist en vakkende holdning i dette spørsmålet. Først vedtar man å regulere store områder med bl.a. plass til 1100 blokkleiligheter bare

på Tumyrhaugen. Dette frafaller man i 1970, men i 1973 pålegger man reguleringsvesenet å planlegge en by på 12.000 innbyggere. Det er dette som forsatt er **kommunestyrets** vedtak i saken. Venstre har hele tiden konsekvent gått mot disse gigantplanene. Jeg hadde ikke trodd at kommunens regulerings-sjef ville kaste seg inn i den politiske debatt med påstand om at Venstres konsekvente standpunkt skulle være en trenering. Det får imidlertid så være. Venstre vil fortsette sin kamp mot Rotnesbyen. Den vil nemlig bety ødeleggelse av miljø og trivsel som vi som bor i dette området, ønsker å beholde.

Jeg gjentar det jeg sa i mitt første innlegg, hvor jeg korrigerer regulerings-sjefen. Bygging av 2.800 leiligheter på 745 mål og med et planlagt folketall på 8.400 på

dette begrensede arealet er ingen rimelig bokkonsentrasjon. Det er vandalisme og innebærer spiren til en lang rekke problemer av sosial og menneskelig art. Jeg gjentar også håpet om at kommunestyret i neste periode vil få en sammensetning som gjør det mulig å prioritere de nære oppgaver framfor slike luftslott og drabantbyplaner.